

9. Runki í Rauðhólum bregður sér norður. Ferðapistill.

3 blöð qto.

9. Áður en ég yfirgafí fastalandið og lagði út í Faxafandi, fékk
 mínun ég vel að borða hjó þinguruminn og kaffi með Maimunni: eftir, en
 það undradí mig, að í svo fínun er, þar sam matsodill fylgi
 hvern málfé, að matsodillinn (Hanna) var „andur sodit“.

Þegar yfir fandi var komid þótti mér ní gauru-gangurinn, dykkurinn og
 strandinngurinn alla verda nokkud mikill: Hetta var að gjósa, eldglot-
 ringar var sámit in Hólmunum þá hinar af mér og struggur heyrdu of uti
 fyrir, svo ég fór að hressa sem svo: „Hé, hvar er þetta.“ Erú tilvarnir að norðan
 kemur hringur, með alla hetsjítlingana að norðan, en svo sí eg í bladi einu
 að þetta var bara veisiblog þessu valla í bladini eða línu þessu handa leo-
 andum þessu að skammta sér við og ríða fram in, eins og vori það, þá öðrum
 stjórnum, sem smar vitlaus heim skingi vori að spreyta sig í, eins og að flatta
 vörpi in samhi og vita allir, hvern þá er þessu hendi fyrir stíllingur manna, að
 vera að dultu við það.

Þessa, ég vand segjum, að elti var „eldur komur uppi“: Randhótana minni; þetta var látið
 gladi afi fyrir mig, að in var allur „soartí landi“ þessu. Ein hvar í líto og þessu hafi
 við í hvar undan ég var elti við og þessu svo út of við hvar, að setja þessu alla þá
 skilfraga, en þá voru þar í stöðum: Hóttu stíttana, svo eitthvað bjargadist þó
 í allu þó „synlaflóði“, en þó elti að flóða yfir landið hvar í hringum Hólana.
 Það hafi ávindanlega verið sama forsjómin, en bjargadist, forin þessu minni
 sam blíði mér fyrir öllum þessum árásum: Ketim, andur sodit, Kottu þess-
 um og hjósa gangurinn, stjórnu blin dumi og allri þessu við þessu sem hvar hafi veltid.
 Þessu þó engan hringja, engan þessa upp og engan stíttu, hvar „háða“ þó allu, o.
 Þessu. H. alla stíttu þessu, þessu stíttu alla, ~~þessu stíttu alla~~ ~~þessu stíttu alla~~
 og hvar þessa svindlana, þ. o. u. o. H. ég elti við í þessu, en þessu ég in bráðum in auðri,
 enda hafi sálin ávart komid upp í þessu stíttu. Þessu ég þó í sólar dani: Þessu minni, að lokinni
 „þjórnunni“: Þessu minni, eins og þessu þessu, þessu minni þessu og þessu minni
 minni dandiann fyrir þessu minni. Það vada in dandi, H. að vanda elti.